

LIBČICKÉ KŘÍŽOVÁKY

časopis libčického občanského spolku LOS

ROČNÍK 2, ČÍSLO 2, SRPEN 2015

WWW.LIBCICKEKRIZOVATKY.CZ

Na Hannah se Sekerou

rozhovor Martina Sekery a Marka Coufala s Hannah Bartíkovou

Pevně doufáme, že nám čtenáři odpustí nadsázku obsaženou v nadpisu našeho rozhovoru, který proběhl ve velmi uvolněné a vstřícné atmosféře. A až se ke čtenářům dostává na konci prázdnin, odehrál se těsně před jejich začátkem. Ažyl nám poskytla kancelář Martina Sekery v Místodržitelském letohrádku, studovně Knihovny Národního muzea.

Celý rozhovor je významně delší. Plnou a nekrácenou verzi najdete na www.libcickekrizovatky.cz.

Martin S.: Tak kdo začne?

Marek C.: Třeba já. Má první otázka je totiž velmi rafinovaná. Kdo jste?

Ptáte-li se na mou profesi, tak jsem především výtvarnice. Kromě toho pracuji externě pro město jako šéfredaktorka Libčických novin a jako kulturní referent. Poslední dobou ale zjišťuji, že práce pro město často převažuje nad mou výtvarničinou.

Martin S.: A mohu tu otázku doplnit? Kým si myslíte, že jste pro libčickou veřejnost? Protože jste, myslím, zmínila jen jednu oblast.

Pro řadu mých vrstevníků a starších jsem asi ta „holka“, která tu chodila do školy, hrála divadlo, nadšeně se věnovala gymnastice, později stejně nadšeně dělala závodně společenský tanec, aby se pak ztratila mezi Japonci, kde jsem po mnoho let pracovala jako tlumočnice. V té době jsem na několik desítek let z Libčic zmizela, abych se sem zase v r. 2010 pokorně vrátila.

Martin S.: To jsou lidé, kteří vás znají osobně. A pak jsou tu ti ostatní, kteří se zajímají o libčický veřejný život. A pro ně jste?

Předpokládám, že těm se asi vybavuje má všudypřítomnost s foťákem na různých kulturních a sportovních akcích, kterých se účastním moc ráda, ať je jejich organizátorem kdokoliv. Některé organizuji sama, nebo se na organizaci podílím, což dělám také ráda. Takže doufám, že pokud mě lidé vůbec registrují, tak mě mají kromě novin spojenou s veřejným životem ve městě.

Martin S.: Pokud jsem dobře poslouchal,

tak tam chybí ještě jedna oblast...

Narážíte na mou politickou angažovanost? Ano, málem bych zapomněla, že jsem také zastupitelka, kterou jsem se stala spíše náhodou. Byla jsem první náhradnicí za pana Čermáka, který složil svůj mandát, neboť se stal zaměstnancem městského úřadu. Chvilí jsem váhala, ale připadalo by mi hodně zbabělé říct, že do toho nepůjdu, když jsem souhlasila s kandidaturou. Takže jsem slušebně nejmladší zastupitelkou a k dnešnímu dni mám za sebou zatím jen dvě jednání zastupitelstva. Je pravdou, že už v minulém volebním období jsem byla ze studijních důvodů přítomna každému zastupitelstvu, neboť jsem už v té době dělala noviny a připadalo mi důležité, abych byla do dění ve městě i do práce zastupitelstva zasvěcená. Ze zadní řady jsem tiše vše zpovzdálí sledovala, takže ocitnout se v roli zastupitelky v tom prostředí nebylo pro mne tak nezvyklé, ale přesto je to jiné. Najednou cítím ne zrovna malou zodpovědnost.

1. Noviny

Martin S.: Takže nám tu vykristalizovaly určité okruhy. Noviny a veřejný život, kulturní život a zastupitelství. Vyberte si, čím chcete začít?

Já bych dala na první místo noviny, které mě zaměstnávají asi nejvíce.

Martin S.: Tak začneme novinami. Noviny, to je jeden prostředek, jímž se „uskutečňuje“ veřejnost. Co je podle vás veřejnost?

Zase spousta emocí

Nedávno jsem se v těchto novinách pozastavil na smrádkem, který se do Libčic občas šíří z nedaleké skládky. V následujících dvou odstavcích shrnu dojem, jaký na mě coby pozorovatele zpovzdálí dělají některé poslední kroky vedení města.

Tak tedy kauza „Kulturák“. Východisko, podle kterého město jako Libčice nějaký dostatečný společensko-kulturní prostor potřebuje, je jistě správné. Ochota vzít zodpovědnost za nákup na sebe však ve vedení obce nebyla zřejmě dostatečná, takže se čerpením emocí začala vytvářet společenská objednávka plávaného nákupu. K tomu dobře posloužily argumenty typu „Vždyť jsme tam byli vítáni jako občanci!“ Jako obvykle jsme zároveň byli svědky nasazování psí hlavy každému, kdo nápad nepřivítal dostatečně oslavou fanfárou. Vedení města předvedlo též umění psychologického vcitování: na jejich místě by i opozice jednala stejně, kulturní dům by prostě koupil každý. Osobně jsem před takovou akcí postrádal hlavně důkladné zamyšlení a diskuzi nad využitím veškerého stávajícího majetku města. Nakonec zřejmě zájem o koupi objektu nebyl shledán dostatečně populárním a od nákupu bylo – přiznám se, že pro mne zcela překvapivě – upuštěno. Zdůvodněno to bylo ekonomicky, částka se najednou zdála příliš vysoká.

Příliš vysoká se ovšem určitě nebude zdát částka 300 Kč za metr čtvereční budoucímu majiteli plochy Seřadiště, který tam chce vybudovat – co vlastně? Prozatím víme, že „zdravotně-sociální zařízení“, které ještě před časem mělo stát v Kolonii. Cifra je podložena odborným posudkem – ale už u zmíněného kulturního domu se odhadů jeho ceny objevilo několik, a opravdu velice rozdílných. Předpokládám, že nový majitel vzešel z důkladného výběrového řízení a jedná se o nejlepší z řady návrhů na využití plochy, které město za uvedených 300 Kč na metr získalo. Jinak totiž celá záležitost vyznívá krajně podivně a jsem zvědav, s jakým vysvětlením vedení města tentokrát přijde. Pro pořádek: za vysvětlení rozhodně nepovažuji osočování, že ten, kdo chce o věci důkladné informace, umí jen „házet klacký“ pod nohy a „na našem místě by jednal stejně“, případně „uraženě křičí“ a uštěďruje „políček do tváře občanům města“, jak v dalším z řady svých emotivních manipulativních textů tvrdí pan starosta na internetových stránkách Fórum Libčice (tedy na tom bezva fóru, kde se vám mnohé sděluje, ale na váš názor není nikdo zvědavý).

Jaroslav Richter

Pozvánka

Letní kino Libčice

Kdy: 22. srpna od 21:30

Kde: Plovárna Libčice

Film: „Divoké historky“

Vstupne: 60 Kč

Veřejnost jsou všichni obyvatelé daného teritoria, pro které se noviny vydávají.

Marek C.: Mě spíš zajímá váš oficiální status v novinách? Jak to funguje?

Jsem v pozici šéfredaktorky, ale v našich poměrech to znamená, že je dělám téměř celé od počátku až do konce sama, samozřejmě s pomocí grafika. Od shánění příspěvků a dojednávání inzerce, volně přecházím k psaní článků a rozhovorů, k prvním korekturám, při kterých je třeba spolupracovat s dopisovateli, dále následuje zpracování a výběr fotek, návrh grafiky, spolupráce s grafikem, dalších několik korektur, tiskárna, distribuce... Je toho fakt dost.

Marek C.: Noviny jsou tedy od začátku až do konce vaše dílo.

Jak jste s nimi spokojená?

Důležitější je, aby byli spokojeni čtenáři, ale když se tím šanonem novin, které dělám od ledna r. 2011, probírám, tak si troufám tvrdit, že se lepší. Samozřejmě, že kvalita každého vydání je poplatná obsahu textů, které často sama ovlivnit nemohu, ale doufám, že Libčické noviny splňují své poslání zpravodaje a poskytují čtenářům základní informace o dění ve městě a sem tam nabídnou něco zajímavého či zábavného ke čtení. Nerada bych, aby to znělo moc namyšleně, ale snad mi to bude odpuštěno, protože jsem v rámci daných možností s výsledkem opravdu spokojená. Mám radost, že se mi povedlo prosadit celobarevný tisk, větší rozsah, vyšší náklad a donášku novin do každé rodiny zdarma. Předtím se prodávaly za pět korun, byly k prodeji v několika obchodech, vytisklo se 700 kusů a někdy i polovina se vrátila zpět a šla do sběru.

Marek C.: Dnes tu vlastně sedíte u jednoho stolu s opozicí. Chtěl bych toho využít - co si myslíte o přístupu opozice do novin? Myslíte si, že je a vždy bylo vše úplně v pořádku?

Máte dojem, že je v novinách málo článků z vaší strany? To si opravdu nemyslím.

Marek C.: Asi ne aktuálně, ale historicky vím o odmítnutých člancích. A na rovinu, vždycky to na mě působilo tak, že je neodmítáte vy, ale někdo, kdo v novinách oficiálně nemá žádnou výkonnou moc. I přesto nebyly některé příspěvky publikovány jen na základě jeho nesouhlasu.

Já si pamatuji, že se jednalo jen o jeden polemizující článek, jehož pisatelka dostala v jednom vydání dostatečný prostor a pokračování již publikováno nebylo, neboť se téma více méně opakovalo. Pak si pamatuji na neotištěný inzerát webu Libčických křížovatek.

Marek C.: Ano, třeba o tom jsem chtěl mluvit...

Mám pro vás překvapení, neboť teď ten inzerát vyjde. Je to čerstvá novinka (*poznámka: vyšel*).

Marek C.: Jasně, ale v kontextu ostatních informací to není až takové překvapení. Předpokládám, že tam bude i inzerát na další podobný projekt (*poznámka: na koaliční Fórum Libčice*).

Správně, jsme spravedliví, tak tam budou všechny tři - i ODS.

Marek C.: Dokonce všechny tři?

Martin S.: Nechme minulost, ono to tehdejší odmítnutí našeho inzerátu souviselo s obdobím kolem voleb. Myslím, že Libčické noviny v té době byly hodně... ..nechci použít slovo „zneužitě“, ale takové noviny dávají radnici přirozeně víc prostoru. Já se zeptám na něco jiného. Podle nového tiskového zákona obecní noviny musí obsahovat nějaký

prostor pro vyjádření opozice a ostatních zastupitelů. Ptám se tedy vás - jakým způsobem má být vyváženost zajištěna?

Já bych nerada někoho limitovala nebo něco nakazovala. Nemám to ráda. Pokud si vzpomínám, tak jsme v poslední době neodmítli nic, co by přišlo ze strany opozice.

Martin S.: Teď to docela funguje, ale může nastat nějaká situace...

Marek C.: Například budou volby ...

Martin S.: ...ano, třeba volby, a zase tu bude to nebezpečí. Neměl by být ve statutu Libčických novin nalezen způsob, jak před volbami, až začnou všichni zbrojit, nedopustit, aby byly Libčické noviny manipulované jenom ve vztahu k hegomonovi, což je teď aktuálně koalice?

V aktuálních volbách byly inzeráty jednotlivých subjektů placené a v rámci toho neomezené. Nevzpomínám si na žádnou stížnost.

Martin S.: Jak městské noviny ochránit od přirozené snahy toho, kdo má vládu, je využít, dokud to jde?

Máte návod?

Martin S.: Nemám. Napadá mě čistě mechanistické řešení - vyhradit opozici třeba jednu stránku. I za tu cenu, že to opozice nevyužije.

Vím, že to tak např. v některých městských částech Prahy funguje. Pokud by došlo k takové dohodě, tak to budu respektovat. Jsem neúnávný optimista a věřím, že se vždy lze na všem dohodnout. Politické boje či kontroverzní témata v osobní rovině mě vždy trápí.

Martin S.: Rozlišujte. Jedna věc jsou témata, to je naprosto v pořádku, ale česká politika je od nejvyšší až po nejnižší patra totálně personalizovaná. Často je obecný problém ihned převeden do osobní roviny.

Ano, to je velmi složité a skoro neřešitelné. Vraťme se ale k faktu, že Libčické noviny nejsou nezávislý tisk, patří městu, vydává je město a platí je město, stejně jako mě. Kdybych vydávala noviny sama, tak bych se mohla chovat jinak. Ale teď mluvíte s člověkem, který dostává instrukce a je z logiky věci ve svém rozhodování omezen.

Marek C.: Má rada města rozhodovací pravomocí o tom, co v novinách bude a nebude, podle statutu?

Rada města jmenuje redakční radu a jako statutární orgán za noviny zodpovídá. Kdybyste byl v radě města, tak byste také chtěl vidět, co v novinách vyjde.

Marek C.: Chtít vidět a zakazovat, to jsou dva stupně...

Jistě.

Martin S.: Noviny, myslím ty libčické, to je jedna věc. Ale ten malý libčický svět se v tomhle smyslu hodně rozrostl. Jsou tu další noviny a hodně se rozrůstají elektronické zdroje. Máte o nich přehled?

Momentálně dochází ke změnám. Jak jistě víte, tak si koalice založila nový společný web s názvem Fórum Libčice. Zatím funguje první měsíc. Upřímně, na mě těch webů bylo trochu moc - Liběhrad, TOP09, ANO.

Marek C.: ANO nic nemělo, ne?

V době voleb určitě mělo. Nicméně koalice se domluvila a místo třech různých webů bude naplňovat jeden, a to Fórum Libčice. A já mám momentálně trochu zamotanou hlavu, jak správně koordinovat informace pro veřejnost pro Fórum Libčice, městský web a noviny.

Otevřená zahrada neděle, 30. srpna 2015

Farní sbor ČCE v Libčicích zve na setkání na konci léta.

Program:

15:00 program pro děti - divadelní dílna na motivy knihy Petra Síse „Ptačí sněm“

16:00 zahraje na zahradě Kralupswing

17:00 koncert v kostele

Marek C.: Potkávejte se nějak ? Máte na webu Fóra nějakou funkci?

Ne, nemám a nechci žádnou mít. Já se starám o noviny a o příspěvky z kultury na městském webu, který se momentálně rekonstruuje. To je na jednu osobu až dost.

2. Kultura

Martin S.: Čím budeme pokračovat: zastupitelstvem nebo kulturou?

Pojďme na kulturu. Volím toto pořadí témat tak, jak jsou pro mě důležitá.

Marek C.: Ano, to je důležitá součást našeho rozhovoru, jak to vnímáte podle sebe. Mě by zajímalo, jaké časové vytížení obnáší taková externí práce pro město?

Těžko říct, neeviduji si počet hodin, ale pracuji pro město denně včetně víkendů, často i do pozdních nočních hodin. Neomezeně, vždy, když je třeba.

Martin S.: Já teď vyřknou tvrzení – město si zvolilo, že nemá vlastní aktivní ambice příliš vstupovat do organizování kulturních akcí. A teď položí otázku – je to podle vašeho gusta? Nebo byste chtěla, aby město více iniciovalo kulturní akce. Oslovovalo třeba nějakou skupinu obyvatel.

Souhlasím s tím, jak to funguje teď. Líbí se mi, že město podporuje iniciativu spolků, společenských a sportovních organizací tím, že je dotuje. Věřím, že nejsem sama, koho těší vidět libčické děti či dospělé, jak tančí, hrají na hudební nástroje, hrají divadlo, sportují nebo cokoli tvoří. Neznám nic milejšího. Samozřejmě, že by mě také těšilo zvát k nám renomované umělce a pořádat zde velké koncerty nebo divadelní představení, ale vždy narazím na jejich dosti vysoké honoráře. Třeba běžný taneční orchestr si obvykle účtuje 65 000 korun.

Martin S.: Asi jich je hodně.

Tak to je. Nebyl by problém pozvat třeba herce na besedu, ale ten nejnižší si řekne za šedesát minut povídání 10.000 + dopravu. To není málo a nelze počítat s tím, že to zaplatíte ze vstupného, protože o vysoké návštěvnosti si nedělám iluze. Kultura je nevýdělečná a vždy bude muset být městem dotovaná. Mohu vám vrátit tu otázku? Jaký je váš názor na to, že město se stará o kulturu tím, že podporuje jednotlivé organizace?

Martin S.: Tak to je princip grantového systému. A za ten se stavím, protože jsme ho vlastně vymysleli my. Jen se ještě zeptám: Má být město aktivní ve vyvolávání nových kulturních akcí? Mně třeba chybí výstavy.

To je zrovna moje téma. Máte pravdu, mně tu také chybí. Sama jsem několik výstav v Libčicích pořádala, ale jejich návštěvnost byla minimální. Lidi přijdou ještě tak na vernisáž. Pak na výstavu naženeme školu, a tím to končí. Zkusili jsme tedy udělat výstavy v prostředí restaurace, kde je stálý provoz i personál, který exponáty zároveň trochu ohlídá, na Plovárně či v Pohádce. Sama jsem od devadesátého roku vystavovala obrazy jiných svých kolegů umělců v lobby několika velkých pražských hotelů jako je Diplomat, Forum, bývalý Don Giovanni a dalších. Vyvězt obrazy do zahraničí bylo pro malíře příliš drahé, tak jsem organizovala výstavy pro cizince, ale na domácí půdě. Pár let to fungovalo, ale úsilí převyšovalo výsledky. De facto jsem jen obměňovala interiér hotelů. Ale zpět do Libčic – výstavy stojí peníze a návštěvnost tomu neodpovídá.

Martin S.: Ona nikdy nebude taková, aby zaplatila náklady akce, ale když si vezmete obec, kterou máme přes vodu, na kopci, Málšovice a to jejich Muzeum másla, což je čistá konstrukce, legenda. Ale vytvořit se prostor se stálou expozicí. A vedle toho tam občas bývají drobné výstavy. Třeba by mohlo vzniknout v našem městě něco podobného.

To je pěkný nápad, ale u toho mě hned napadá, kde a za kolik. Asi není problém dát dohromady zajímavou expozici, protože je z čeho čerpat. Ale kde ji instalovat? V kulturním domě, na Plovárně nebo v obřadní síni? Nic z toho není ideální. Třeba se časem naskytne nějaký prostor a bude vůle takovou stálou expozici postavit. Já bych určitě nebyla proti. Ale mezi námi, máslo v Málšovicích je máslo.

Martin S.: Jaký máte přehled o takových těch profilových akcích? Hodně navštěvované, mají za sebou nějakou tradici. Které akce mají opravdu „drive“ přitáhnout místní i návštěvníky?

Marek C.: Já to zjednoduším. Co je pro vás kultura v Libčicích?

Vezmu to podle návštěvnosti a historie. Určitě nejdelší historii má Libčické posvícení a akce kolem něj. Pamatuji si, jak jsme se jako děti na posvícení na konci prázdnin těšily a jsem ráda, že se ta tradice zachová.

Další nejnavštěvovanější je asi masopust. Letos byl podle mě nejzdařilejší. Mrzí mě, že jsou stále méně atraktivní plesy, na které chodí na můj vkus poměrně málo lidí. Byly plesy, že byl sál zaplněn k prasknutí. Ani se nedalo tančit. Dnes jsme rádi, že přijde kolem stovky lidí. Určitě jsou krásné a vděčné akce dětí resp. pro děti. Ty vždy ráda navštěvuji. Neměla bych zapomenout na předlouhou tradici výstav našich chovatelů a pochopitelně za zmínku stojí i naši sportovci.

Martin S.: Možná by tu byl ještě jeden blok akcí - hudebních.

Myslíte festivaly? Ty se tu za mého dětství nekonaly, ale musím říci, že jsou fakt nádherné a divácky atraktivní. Naposledy jsem se dokonce ani do kostela přes davu lidí nedostala.

Martin S.: Bavíme se o Otevřené zahradě v evangelickém kostele.

(obrací se na MC) Čím navážeme? Publikem?

Marek C.: K tomu se dostaneme. Chci se zeptat na organizátory. Shodli jsme se, že kultura v Libčicích dost stojí na občanské iniciativě. S kým z těch iniciativních se vám dobře spolupracuje?

V podstatě se všemi. Myslím, že dokážu ocenit kvalitu a iniciativu druhých a nemám problém s tím se k nim připojit a přiložit ruku k dílu, když je to potřeba. Mám jmenovat? Tak jo. Velmi dobře se mi spolupracuje s Evženem Novákem, se Sokolem, AFK či Malinou a dalšími. Mimochodem, vy jste uspořádali moc pěknou Hašlerku. Bude se opakovat?

Martin S.: Ano. Ten nápad měl Luboš Harazin, má k tomu blízko, a ano, bude se opakovat. Rádi bychom Libčicím přidali další kulturní značku.

Marek C.: Navážu otázkou ohledně publika. Chodíte po všech akcích...

Snažím se.

Marek C.: ...fotografujete, vidíte lidi... ...dá se něco obecného říct o publiku kulturních akcí v Libčicích?

Na mých fotografiích se často objevují stejné tváře lidí, kteří jsou aktivní a rádi se do života ve městě zapojují. Pořádá se tu hodně akcí pro děti, takže často a ráda fotím rodiče s dětmi. Děti jsou pro fotografa vždy vděčným objektem ke zvětšení. Jsem dost překvapená, jak v Libčicích roste rodičovská společnost, jak je aktivní a někdy vážně okouzluje. Nedávno jsem například byla v Pohádkovém lese a obdivuju všechny, kteří se namaskují k nepoznání a vytváří pro děti zážitky, na které budou vzpomínat celý život.

Martin S.: Můžeme tedy říci, že v Libčicích je celé spektrum kulturních podniků, které pokrývají poptávku různých skupin. Že tu vedle sebe najdeme vyšší kulturu, ale asi i kyč.

I to je možné.

Martin S.: Co byste označila jako kyč?

To je pro mě třeba lunapark na náplavce, který ale k posvícení neodmyslitelně patří.

Martin S.: Dobře, to je ale lidová zábava.

No, víc neřeknu, netroufám si takto cokoli označit, protože pokud to má své diváky, kteří se baví...

Martin S.: ... pak to má právo na život.

Určitě ano, pokud je v tom radost na scéně i mezi diváky, tak proč ne?

Martin S.: .. a nakonec je to lepší, než když je v hospodě mrtvo.

Marek C.: Možná úplně poslední otázka. Kdybyste se měla pod něco z oblasti kultury v Libčicích podepsat, kde by ten podpis měl být?

Jako na obraz?

Marek C.: Ve smyslu „na tom jsem se podílela, k tomu se hrdě hlásím“.

Městský ples. To je moje dílo, které mě minimálně 14 dní ve dne v noci naplňuje... *(smích)*

Martin S.: ...děsem...

(smích) děsem. Ztratil se muzikant, cédéčko nehraje, chybí židle, malá šatna, nejsou drobné, přebývá stůl, moc zima, dlouhá přestávka, moc horko, řve to, došlo pivo, někdo ukradl tombole.... *(smích)*

Martin S.: A možná provokativní otázka, ano? Když o něj není takový zájem, jako býval, má být? To není poprvé, už se to řešilo.

Zájemců o taneční zábavu obecně ubývá, ale těch sto lidí přijde určitě, tak proč jim tu možnost brát? Osobně si myslím, že už nikdy nemůžeme počítat s tím, že budou přeplněné sály. V malých městech jako je naše asi na nic. Můžeme být možná rádi, že v době, kdy všechno můžeme vidět v televizi, pustit z cédéčka, nebo si za tím zajet do Prahy, že těch

sto lidí se zvedne ze svých pohodlných křesel v obýváku, oblékne svůj nejlepší šat a přijde do společnosti. Nedávno jsem se setkala s organizátorkami kulturních akcí v Jindřichově Hradci. Mají nádherný kulturák a slzičky na krajíčku, protože udělají velkolepou, drahou akci a přijde na ni jen hrstka lidí.

3. Politika

Martin S.: Můžeme začít třetí blok? Co je to být zastupitelkou?

Být přítomna věcí veřejných, zajímat se o ně a nést zodpovědnost za spolurozhodování o nich. Beru to vážně, myslím si, že to zodpovědné je.

Martin S.: Pro mě ze zodpovědnosti vyplývá připravenost. Zastupitelé by měli znát minimálně několik zákonů. Kolik si myslíte, že lidí ze zastupitelstva zná „Zákon o veřejných zakázkách“?

To netuším, ale nedala bych za všechny ruku do ohně. (smích)

Martin S.: A vy?

Ani za sebe. Nemyslím si, že jako začínající zastupitelka bych zrovna tento zákon musela mít v malíčku. Důvěřuji těm, kteří jsou v komisi, že to mají nastudované a vědí, co dělají.

Martin S.: A myslíte si, že si v zastupitelstvu najdete nějakou svou parketu? Specializaci? V diskusích často mluví stejní lidé. Hodně se zapojují třeba „naše ženy“...

Ono to hodně vyplývá z jejich profesí. Například pokud vím, tak paní Pelešková roky pracuje na stavebním odboru, takže její argumentace je vždycky zasvěcená a stavební zákon jistě ovládá, to můžu jedinečně ocenit. Paní Nehasilová je zase odborník přes...

Martin S.: ...architekturu, přírodní...

...přírodní architekturu, takže se vyjadřuje k záležitostem tohoto druhu, jako když se například řešilo městské stromořadí. Je dobře, že je zastupitelstvo složeno z tak pestrých profesí. Za sebe nemůžu kromě novin a výtvarničiny nabídnout žádný obor, který by zastupitelstvo obohatil, ale snažím se v rámci svých možností být na každé jednání dopředu připravena, abych tam jen tak bez rozmyslu nemávala rukama.

Martin S.: Jak se vám jako zastupitelce zamlouvá to, že jste během jednání sledování? Myslím, záznamy.

Mně to vůbec nevadí. Ani to nevnímám.

Martin S.: Kdo je, podle vás, ze zastupitelů dobrý řečník / řečnice? Řeknu-li to lidově, kdo „neplká“, ale opravdu dokáže popsat téma a spektrum názorů?

Nemyslím si, že by ve stávajícím zastupitelstvu někdo plkal nebo tam byl někdo, kdo se neumí vyjádřit nebo bojí říct svůj názor. Mně určitě vyhovuje pragmatický projev pana Urbánka, který coby ekonom vždy přesně ví, o čem mluví. Je stručný a jasný, což je pro mě styl zcela přijatelný. Dále naprosto respektuji a uznávám zkušenou zastupitelku JUDr. Lužovou, jejíž znalosti a názory jsou pro mne vždy poučné. A když bych měla sáhnout do vašich řad, tak určitě je to paní Pelešková, které naprosto rozumím. Není důležité, zda se v názoru vždy shodujeme, ale hlavně, že si rozumíme, že?

Martin S.: Proč si myslíte, že je koalice tak urputně proti etickému kodexu? V jiných městech etický kodex mají, bez speciálního důvodu.

Já se budu držet posledního zastupitelstva (poznámka: předprázdninového). Kodex nebyl nijak záměrně smeten ze stolu, ale omylem byla zastupitelstvu předložena jeho stará verze. Klidně může být předložito znovu.

Marek C.: Já se chtěl – a nevím, jak to správně vyjádřit – existuje během zastupitelstva něco jako „holčíčí solidarita“? (smích)

Marek C.: Vnímáte něco takového, ačkoliv je to opozice?

Martin S.: Bavíme se tu o plnoletých dámách, použil bych spíš obrat „ženská solidarita“. Nebo „genderová“.

Marek C.: Pardon, genderová solidarita bude asi nejlepší. Jestli tam něco takového vnímáte?

Nic takového tam nevnímám. Vnímám však velmi silné propasti mezi koalicí a opozicí. Bohužel. To tam fakt cítím a moc mě to mrzí. Asi nejsem ideální politik (smích), ale já bych byla velmi ráda, kdybychom po zastupitelstvu šli všichni společně do jedné hospody, k jednomu stolu a bavili se spolu. Ale to se asi nestane.

Martin S.: Tak hypotetická otázka. Myslíte si, že kdyby tam bylo více žen na obou stranách, že by k tomu došlo?

Je to možné. Já ale nejsem úplně ta pravá osoba, která může na takovou otázku odpovědět, protože já to nijak zásadně nerozlišuji. Podívejte se na akce, které pořádá LOS a Křížovatky. Kdo se tam z koalice přijde podívat? Bartíková.

Marek C.: To je pravda.

Martin S.: Žena.

Marek C.: Ale nutno zmínit, že zároveň tak trochu „kulturní referentka“. (smích)

Ano, ale já se tam jdu bavit. Nejsem za to placená, že tam přijdu. A mrzí

Dílny s Karolínou: podzim 2015

PROGRAM:

* 24. září - Porcelán

* 23. října - Podzimní aranžmá & dýňování

* 27. listopadu - Adventní věnce

Kde? V restauraci „U Nádraží“

více na: www.libcickekrizovatky.cz

S podporou města
Libčice nad Vltavou

T R E E S

Zve vás: LOS
LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK

mě, že téměř nikdo další z naší strany za vámi nepřijde. Je pravda, že už jsem z toho tak vyčerpán, že když jsem šla na Hašlerku, tak jsem měla strach... (smích)

Marek C.: Z čeho?

...no, že mě třeba vyhodíte, že tam nemám co dělat... (smích). Chci tím říci, že vnímám, jak se město rozděluje a je mi to líto. Ale přesto, nebo možná právě proto, abych to zvrátila, statečně vyrazím na další Hašlerku nebo na Ženitbu.

Marek C.: Ale pozor, to vás musím opravit: Ženitba, tedy LOŽ, nemá s LOSem nic společného.

Ale LOŽ je přece...

Marek C.: NE.

Ne? Ale to je zajímavé. To je tedy nějaké mysterium, že LOŽ je v LOSu?

Marek C.: LOŽ - ochotníci, sdružuje daleko víc dobrovolných hasičů. Jsou tam členky MC Malina, Sokola... Je tam průnik čistě na lidské bázi.

Vidíte, a já jsem zrovna také takovým průnikem, který ochotně publikuje a podporuje všechno dobré všem (smích).

Martin S.: Děkuje. Já už žádnou otázku nemám.

Já mám.

Martin S. a Marek C.: No?

Co myslíte, že by se mělo stát, abychom se mohli sejít všichni, napříč politickým spektrem?

Marek C.: (smích) To je pokus vytvořit širokou Národní frontu...

Ano, ano. Měla jsem za to, že ji tady právě zakládáme. Myslíte, že k tomu někdy dojde?

Martin S.: Možná k tomu dojde, ale myslím, že v tuhle chvíli tomu brání lidé, kteří na sobě mají zátěž z minulosti.

Marek C.: Děkuje. A já už to tedy vypnu.

co chybí našim spolkům a klubům?

...a ostatním organizacím, které se podílejí na libčických kulturních, sportovních a jiných společenských událostech?

autor: Lucie Richterová

Na jaře 2015 se v Libčicích projednávala možnost koupě kulturního domu. V místních zpravodajských kanálech se objevila řada názorů občanů, zástupců politických sdružení a spolků k tomu, zda takové zařízení město potřebuje. V KD byla k této problematice svolána i veřejná debata, na které vystoupili zastánci i odpůrci koupě. Zastánci - to byli především pamětníci akcí, které se zde v minulosti odehrávaly, případně dokonce lidé, kteří pamatují samotnou stavbu, nebo se jí přímo účastnili. Odpůrci se většinou shodli na tom, že prostor je pro dnešní podmínky moc velký, špatně využitelný, obtížně udržitelný. Většina přítomných, včetně zastupitelů, pak souhlasila s tím, že cena, za kterou majitelé objekt městu nabídli, je příliš vysoká. Ke koupi nakonec nedošlo právě pro nesoulad požadavků na kupní, resp. prodejní cenu.

Před debatou proběhla místními spolky malá anketa rozeslaná starostou města. Spolky v ní měly koupit vyjádřit svoji podporu nebo nezáměr. Anketa sice vyšla podle zveřejněných záměrů příznivě, ale nebyly v ní zohledněny podmínky koupě a budoucího využití spolky.

Libčická ODS ve spolupráci se spolkem LOS jako příspěvek k této debatě sestavily dotazník, který má vyhodnotit potřeby společenských, kulturních a sportovních organizací ve městě. Došla na něj celkem dvacítkou odpovědí, což považujeme za dostatečný vzorek libčických spolků a dalších organizací, které se podílejí svojí činností na veřejném životě obce. Dá se předpokládat, že ti, kteří neodpověděli, buď žádné požadavky na jiné prostory nemají (mají vlastní budovy), nebo je ani nepotřebují, případně jsou spokojeni tam, kde jsou.

Kdo se podílí na veřejném životě?

Při vyčíslení všech spolků, oddílů, sdružení a dalších organizací jsem s překvapením zjistila, že jejich počet se blíží čtyřicítce. Počet pravidelných akcí, které se v Libčicích konají, přesahuje stovku - zvlášť pokud započteme všechna sportovní klání. Organizace všech těchto akcí je dílem několika obětavých lidí, které zde nemohu jmenovat, protože by se na některé jistě zapomnělo. Ale čest, sláva a díky jim všem!

Ve městě máme v roce 2015 organizace vzdělávací, umělecké, jinak zájmové, sportovní, politické strany a hnutí, farnosti i komerční sdružení, a to vše pro děti, dospělé i seniory. Nejsou tedy pravdivá slova některých skeptiků, že v Libčicích "nic není".

Na zájmovou činnost má každý jiné nároky, ale díky našim spolkům si na své přijdou jak batolata v mateřském centru Malina, tak mistr světa ve šplhu na laně v Sokole.

Jaké prostory organizace mají?

Ve svých prostorech a areálech fungují: AFK Libčice, Český svaz chovatelů Libčice (Kučelník), Evangelická farnost, Katolická farnost,

Pracovní skupina pro „Strategický plán“

*Vážení občané,
dle usnesení Rady města 10/5 - 2015 zveřejní v nejbližší době město na svém webu výzvu k vytvoření „pracovní skupiny pro Strategický plán města Libčice nad Vltavou.“*

Považujeme Strategický plán za důležitý a klíčový dokument, který na dlouhou dobu definuje, co je pro město dobré, co potřebuje a co musí řešit. Nechceme, aby vznikl dokument, jehož hlavní předností bude to, že „je“.

Obracíme se tedy na vás jako na občany tohoto města a vyzýváme vás, abyste zvážili své možnosti, erudici a odbornost, nabídli svou pomoc a podělili se o své vědomosti.

Žijte v Libčicích, místo abyste tu jen bydleli! Věříme, že k budoucímu rozvoji a směřování Libčic máte co říci.

Školka Máváček, Základní škola, Mateřská škola, Základní umělecká škola, Sokol Libčice, Hasiči Libčice, Hasiči Letky a Fitforma.

Město vlastní následující prostory využívané spolky:

- Budova Pečovatelské služby
- Budova „Ludvík“ (nyní se plánuje přestavba na úřadovnu Policie ČR)
- Městský úřad (knihovna, obřadní síň)
- Libčická plovárna (koupaliště, restaurace)
- Objekt Policie (využitelný, pokud dojde k přestavbě Ludvíka)

Soukromé prostory využívané spolky

Kromě soukromých bytů a domů jde zejména o prostory kulturního domu a několika restaurací (U Nádraží, Saigon, Na Radosti, Kučelník, Skleník...).

Dobrovolní hasiči - familierně se titulují „dobráci“.

Fotbalisté všech věkových kategorií patří k životu města.

Náplavka: cirkus, lunapark a hasičské závody. Dočkáme se revitalizace?

V úplné verzi článku na www.libcickekrizovatky.cz najdete jejich podrobný popis a také seznam objektů a areálů, které tyto organizace využívají. Zde se zaměříme na to, jaké potřeby nám spolky a kluby vyjmenovaly.

co bychom si přáli?

- kdybychom na to měli? Ideální představy účastníků společenského, kulturního a sportovního života jsou následující:

Tělocvična/sportovní hala s regulérním hřištěm

- Škola potřebuje vlastní tělocvičnu. V minulosti se zvažovaly varianty dvůr a půda, které neprošly. Pokud tedy ne přímo ve škole, měla by stát opravdu co nejbližší.
- Sportovci by bez problémů naplnili kapacitu sportovní haly, která by měla rozměr pro hřiště např. basketbalu či volejbalu. Protože se časy školní výuky a odpoledních tréninků téměř nepřekrývají, mohlo by jít stále o totéž zařízení. Nesmělo by v něm chybět zázemí (šatny, WC) a úložné prostory. Oddíl házené navrhuje v ideální variantě též umístění kluboven oddílů, posilovny a případně možnost ubytování pro 30 - 40 osob.

Sokolovna je v každém případě časově a kapacitně přetížena a vybudování sportovní haly standardních rozměrů by bylo darem z nebes většině místních sportovců.

sál pro pořádání koncertů, divadelních představení a plesů o kapacitě asi 150 osob

- Spolky, které pořádají plesy, uvádějí potřebu sálu s kapacitou 100 - 200 osob s restaurací, soc. zázemím, pódiem a šatnou; podle všeho tato potřeba však nastává jen čtyřikrát ročně.
- Divadelní spolek, sbor Scandula a ZUŠ by uvítaly budovu se sálem a jevištěm pro cca 100 - 150 (ZUŠ uvádí až 200) osob

s dobrými akustickými vlastnostmi, s šatnou, úložným prostorem, ozvučením, plátnem, možností občerstvení. LOŽ by si přála stupňovité hlediště. Divadlo by v takových prostorech chtělo i zkoušet a vyhovoval by i taneční skupině Mariane. Předpokladem je kvalitní podlaha, dobré hygienické a teplotní podmínky a dostatek úložných prostor.

spolkový dům

Pro činnost dětských zájmových oddílů, Mateřského centra Malina a Lesní školky Kulíšek chybí budova (spolkový dům) s více (alespoň 4) oddělenými místnostmi pro 20-30 dětí - zhruba velikosti školní třídy - kde by děti měly možnost schůzek, uložení svých věcí a vlastní výzdoby. V budově by neměla chybět kuchyňka, toalety, sprchy, případně i místnost na spaní pro víkendové akce.

Prostory by měly být umístěny tak, aby děti nerušily např. obyvatele sousedních bytů, vhodná by byla malá zahrada. Malina by potřebovala bezbariérový přístup do objektu a možnost parkování kočárků. Všem by se pak hodily sklady na táborové vybavení, kulisy, kostýmy atd.

Bez podpory to nejde

Město by mělo svým spolkům vytvářet optimální prostor, všemožně v rámci svých možností podporovat jejich činnost, včetně materiálního a prostorového komfortu. Mělo by aktivně vyhledávat příležitosti, které k takovému stavu vedou, protože spolky a jejich aktivity jsou tím, co komunitu drží pohromadě.

U jakéhokoliv nového či opraveného zařízení by v každém případě měla být předem jasně vyřešena otázka finančního zajištění provozu. V dnešní době není nic zadarmo, a zábava už vůbec. Věřím tomu, že si jsou spolky a kluby ochotny platit pronájem a připlatit si za vytápění a úklid - na to ať si pak každý hledá sponzora, nebo platí v plné výši nebo sám přiloží ruku k dílu.

Evangelický kostel je pro mnohé z nás spojen s hudbou.

Školka - je pěkná a děti i rodiče tam chodí rádi.

V „Pohádkový les“ se Chýnovský háj mění vždy v červnu.

LOŽ - ochotnictví má v Libčicích dlouhou tradici

Navrhujeme prověřit možnosti využití následujících objektů:

Objekty, u nichž je pravděpodobně možné lépe využít kapacitu

- Škola a dům č. p. 54 (půdní prostory)
- Pečovatelská služba - klub seniorů
- Budova restaurace na Libčické Plovárně, případné její rozšíření
- ZUŠ - půdní i sklepní prostory a zahrada
- Část budovy "Ludvík" v závislosti na plánované rekonstrukci

objekty, které by po úpravě mohly sloužit spolkům

- Současná služebna Policie ČR, pokud dojde k přesunu do "Ludvíka"
- Sokolovna. V případě výstavby nové sportovní haly by bylo také možné uvažovat o jiné náplni.

Další budovy v majetku města (dle Listu vlastnictví):

- Ubytovny v Kolonii (2 domy)
- Budova České pošty (s bytem v patře)

- Stodola v Letecké ulici 436 (s bytovou jednotkou)
- Budova na náměstí č. 244 (samoobsluha), s bytem v patře
- Budova Mateřské školy
- Bytový dům Letecká 757
- Kotelna/garáž na sídlišti Sahara

objekty, které by město pravděpodobně mohlo koupit, rekonstruovat a využít pro spolky

- Bývalé kino (Vltavská 751). Objekt je k prodeji, bohužel v něm v devadesátých letech proběhla necitlivá přestavba na provozovnu, která zničila sál.
- Kulturní dům (o neshodě na kupní, resp. prodejní ceně jsme ale hovořili na začátku)
- Prostory v bývalých továrnách (Šroubárna, Cihelna), které jsou ovšem poněkud stranou obce

Úplnou verzi tohoto článku...

...najdete na www.libcickekrizovatky.cz. Budeme rádi, když svými návrhy a upřesněními přispějete k jeho doplnění.

v neděli 20. září 2015 od 14,00

2. libčická Hašlerka

na sokolském hřišti v Libčicích n. Vltavou

Na festival k počtě KARLA HAŠLERA vás zve LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK.

LOS
LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK

Všichni se báli, že se sem nevrátí...

Podle Zdeňka Svěráka: „Neopouštěj staré věci pro nové, i když barva šediví a prýská, byly jednou lesklé, byly chromové, a teď se jim na smetišti stýská.“ ...naš plot ve školce nebyl sice chromový, ale na smetišti by se mu stýskalo určitě velmi.

A jak by se teprve stýskalo všem libčickým! Když v červnu zmizel, všichni se opravdu báli, že ho nahradí nějaký nový, kdovíjaký... Pak byl po generální opravě vrácen na své místo. Chvilu to vypadalo, že opravený plot zůstane v šedém provedení. I tak si všichni oddechli, že je zpátky. A i ty „šediny“ by mu nakonec odpustili. Hlavně, že se neztratily lokomotivy a autobusy. Ale nakonec všechno dobře dopadlo. K radosti všech dětí i dospělých se totiž na plot vrátil i veselý barvy.

A co jinak bude nového od září ve školce?

Nové děti, ty určitě... ...a kromě zmíněného opraveného plotu je to zatím všechno. Pro někoho dobrá zpráva, pro někoho ne. Stejně tak zůstane na svém místě v jídelničce ten oblíbený obyčejný rohlík s máslem a někdo tím bude zklamán a jiný nadšen.

Doufejme, že se větších novot dočkáme další školní rok, kdy je v plánu přístavba školky společně s rekonstrukcí kuchyně. Rada města rozhodla 17. června 2015, že přes všechny plány s nástavbou a přístavbou dvou tříd bude nakonec realizována přístavba jedné třídy pro dalších 24 dětí, s plánovanou povolenou výjimkou navýšit počet o další 4 děti. Nová třída tedy poskytne zázemí až pro 28 dětí. Doufejme, že je to konečná varianta.

Přístavba by měla vyrůst v zadním traktu školky, místo současné kolárny a místnosti pro venkovní hračky. Se stávající budovou bude propojena jen spojovací chodbičkou. Ta bude sloužit kuchyňskému personálu i pro občasný přechod dětí do původní budovy. Finančně to bude pro město náročné, i kvůli nutné rekonstrukci kuchyně.

I když se kapacita nakonec zvedne jen o 28 dětí (a ne 50), je nutné současnou kuchyň rozšířit nejen o metry čtvereční, ale hlavně technologicky. Bez dotace se přístavba neobejde. Věřme, že až bude dotační titul vypsaný, bude papírově a projektově vše připraveno a dlouho očekávané navýšení kapacity školky bude pak záviset jen na rychlosti stavebních prací.

Ilona Ptáčková

N. V. GOGOL
ŽENITBA
NEDĚLE 11. ŘÍJNA OD 19,00
&
SOBOTA 17. ŘÍJNA OD 19,00
SÁL ZUŠ LIBČICE

LIBČICKÉ OCHOTNICKÉ DIVADLO LOŮ
VÁS ZVE NA OBNOVENOU PREMIÉRU A OBNOVENOU DERNIÉRU
PŘEDSTAVENÍ PODLE DIVADELNÍ HRY
NIKOLAJE VASILJEVIČE GOGOLA - ŽENITBA
NAPROSTO NEUVĚŘITELNÁ UDÁLOST O DVOU DĚJSTVÍCH

OSOBY:
AGÁTA, OBCHODNÍKOVA DCERA, NEVĚSTA - JANA TAHALOVÁ
ARINA, JEJÍ TETA - LENKA COUFALOVÁ
TEKLA, DONAZOVAČKA - JULIE MENŠÍK ČAKIOVÁ
PODKOLATOV, VLÁDNÍ RADA - MAREK COUFAL
KOČKAREV, JEHO PŘÍTEL - VLADIMÍR ČMELÍK
NENAŽRANÝ PŘEDNOSTA
HOSPODÁŘSKO-SPRÁVNÍHO ODBORU - PAVEL TAHAL
ONUČKIN, BÝVALÝ DŮSTOJNÍK PĚCHOTY - RADKA PEŘINOVÁ
ŽVANIČIN, BÝVALÝ NÁMORNÍ PORUČÍK - JAN MENŠÍK
STARÍKOV, OBCHODNÍK - ROMAN ŠEBL
DUŇAŠA, SLUŽKA - JANA KEJMAROVÁ
ŠTĚPÁN, SLUHA - IMMANUEL MARIAE

**VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ,
REZERVACE VSTUPENEK NA:
LOD.LIBCICENADVLTAVOU.CZ**

